

Arrest

nr. 157 023 van 26 november 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 20 mei 2015 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 april 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht op 23 april 2015.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 september 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 28 september 2015.

Gelet op de beschikking van 8 oktober 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 november 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen, bijgestaan door advocaat T. MOSKOFIDIS en van advocaat B. HEIRMAN, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden bestuurshandeling betreft de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 april 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de

toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht op 23 april 2015.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* werd het volgende gesteld:

“Het middel lijkt ongegrond.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals deze voortvloeit uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt (RvS 25 september 2002, nr. 110.667; RvS 10 december 2002, nr. 113.439; RvS 17 mei 2005, nr. 144.471). Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud ervan de verzoekende partij het genoemde inzicht verschaft en haar toelaat de bedoelde nuttigheidsafweging te maken. In de bestreden beslissing wordt uitdrukkelijk gesteld dat overeenkomstig artikel 9ter, §3, 5° van de vreemdelingenwet de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk is, daar de medische toestand reeds werd ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag en de gezondheidssituatie ongewijzigd gebleven is. Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en van de formele motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij de bestreden beslissing inhoudelijk bekritiseert en aldus de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, die dient te worden onderzocht in het licht van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, waarvan de schending eveneens wordt aangevoerd. Artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet, op grond waarvan de bestreden beslissing werd genomen, laat toe een aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk te verklaren wanneer, zoals in voorliggende zaak, de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk (in casu de aanvraag van 27 maart 2015) reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk (in casu de aanvraag van 19 maart 2009) op grond van genoemde bepaling.

In de bestreden beslissing wordt verwezen naar de eerdere aanvraag van 19 maart 2009 om machtiging tot verblijf in het Rijk, naar aanleiding waarvan dezelfde medische elementen voor de zoon van de verzoekende partijen zouden zijn aangevoerd. Naar aanleiding van de recentere aanvraag van 27 maart 2015 concludeert de verwerende partij dat de gezondheidstoestand van betrokkene ongewijzigd is. Dit vindt steun in het administratief dossier.

Uit de aan de beide aanvragen toegevoegde stukken blijkt dat de zoon van de verzoekende werd en nog steeds wordt behandeld voor bilaterale klompvoetjes. Dit wordt door de verzoekende partijen niet ontkend. Zo onderging betrokkene reeds verschillende hospitalisaties en ingrepen en voorzien de behandelende artsen blijvende follow up gezien de voetposities nog niet als definitief kunnen worden beschouwd. In het standaard medisch getuigschrift van 4 maart 2015 wordt door de behandeld arts samengevat dat de zoon van de verzoekende partij sinds zijn geboorte in behandeling is en dat deze behandeling kan voortduren tot op volwassen leeftijd, waarbij een traag progressieve vooruitgang sinds de geboorte wordt vastgesteld. Uit de stukken blijkt dat betrokkene in 2010 een ingreep ter verlenging van de achillespezen onderging, en in 2014 een bilaterale transfer. Ook werden continue gipsimmobilisaties en het dragen van correctieschoeisel toegepast.

De verzoekende partij houdt slechts voor dat in de bestreden beslissing ten onrechte gesteld wordt dat de gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de aanvraag van 19 maart 2009 en stelt dat er integendeel “nieuwe elementen” zouden zijn, namelijk in het standaard medisch getuigschrift van 4 maart 2015 zou sprake zijn van een “bilaterale transfer”. De Raad ziet niet in hoe het feit dat in 2014 een bilaterale transfer werd uitgevoerd, hetgeen blijkens het administratief dossier een operatieve ingreep betreft ter behandeling van klompvoetjes, een “nieuw element” zou uitmaken waardoor de verwerende partij niet op kennelijk redelijke wijze had kunnen besluiten dat de in het kader van de recente aanvraag

aangehaalde gezondheidstoestand de eerder aangehaalde toestand bevestigt. De verzoekende partijen beperken zich tot het louter stellen dat er sprake is van een bilaterale transfer, waarvan in eerdere medische attesten geen sprake zou zijn geweest, zonder echter concreet te staven waarom de gezondheidstoestand van hun zoon niet als ongewijzigd kan of mag worden beschouwd. Zij wijzen slechts op een stap in de behandeling, waarmee zij echter niet kunnen tegenspreken dat er geen sprake is van nieuwe elementen.

Er kan overigens worden opgemerkt dat de verzoekende partij in de aanvraag zelf op geen enkele manier wijst op enige wijziging in de gezondheidstoestand, laat staan verslechtering.

Waar de verzoekende partijen aanvoeren dat de zoon waarover het gaat slechts geboren is op 31 januari 2010 zodat hij onmogelijk het voorwerp kan uitmaken van de eerste aanvraag dd. 19 maart 2009, dient te worden vastgesteld dat deze aanvraag van 19 maart 2009 werd aangevuld met medische attesten inzake deze zoon vanaf 1 februari 2010. De beslissing die genomen werd over deze aanvraag steunt op adviezen van de ambtenaar-geneesheer die betrekking hebben op de problematiek van de klompvoetjes van de zoon.

De verwerende partij kon derhalve op kennelijk redelijke wijze besluiten dat de ingeroepen medische elementen naar aanleiding van de aanvraag van 27 maart 2015 reeds werden ingeroepen in het kader van de aanvraag van 19 maart 2009, zodat de aanvraag van 27 maart 2015 in toepassing van artikel 9ter, §3, 5° van de vreemdelingenwet onontvankelijk dient te worden verklaard. De verzoekende partij kan niet ernstig anders voorhouden.

Waar de verzoekende partijen betogen dat de ziekte van hun zoon geenszins correct kan worden behandeld in het land van herkomst, wijst de Raad er op dat deze grief geen betrekking heeft op het motief van de bestreden beslissing. De verzoekende partijen kunnen er niet aan voorbijgaan dat de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard omdat de ingeroepen elementen ter ondersteuning van deze aanvraag reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag op grond van genoemde bepaling, motivering die zij geenszins weerleggen. Het feit dat zij geen (correcte) medische behandeling kunnen bekomen in het land van herkomst doet geen afbreuk aan genoemd determinerend motief van de bestreden beslissing. Evenmin kwam het de verwerende partij toe een onderzoek te voeren naar de behandelingsmogelijkheden aldaar, nu de loutere vaststelling dat zij zich beroepen op dezelfde elementen in casu, gelet op het voorgaande, volstaat.

De uiteenzetting van de verzoekende partijen laat dan ook niet toe te concluderen dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt. Een schending van de materiële motiveringsplicht of van artikel 9ter van de vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de verwerende partij de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. De verzoekende partijen tonen in casu gelet op bovenstaande vaststellingen niet aan dat de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing is uitgegaan van een foutieve feitenvinding. De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan niet worden aangenomen.”

2.3. Door een verzoek tot horen in te dienen, maken de verzoekende partijen kenbaar dat zij het niet eens zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vragen om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog hun visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partijen de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.4. Op 28 september 2015 dienen de verzoekende partijen een vraag tot horen in. Ter terechtzitting van 3 november 2015, alwaar de verzoekende partijen uitdrukkelijk worden uitgenodigd te reageren op de in de beschikking van 14 september 2015 opgenomen grond, wordt het volgende gesteld:

“VzP'en stellen dat hun minderjarig kind op 31 januari 2010 is geboren. Op 19 maart 2009 hebben zij een aanvraag 9ter ingediend die gebaseerd was op een andere persoon dan dit kind. Achteraf werden op basis van het kind medische documenten neergelegd. Op 10 augustus 2012 werd een beslissing genomen waarin werd gemotiveerd over de andere persoon. Het probleem van de zoon zijn de klompvoetjes. VwP heeft een beslissing genomen over het kind. Aangaande het kind werd gemotiveerd dat rekening werd gehouden met het advies van de ambtenaar-geneesheer. VzP'en stellen dat het kind nog steeds in behandeling is, de medische situatie evolueert voortdurend. VzP'en stellen dat het kind op 10 november 2014 in het UZ Leuven een bilaterale transfer heeft ondergaan (cfr. medisch attest). Dit is een nieuw element dat voordien niet was meegedeeld. Eerste VzP neemt het woord, spreekt over de medische situatie van zijn zoon en stelt niet te kunnen begrijpen waarom het gezin terug moet naar het land van herkomst. Een nieuwe operatie is gepland op 18 december 2015 in Leuven.”

2.5. Voor zover de verzoekende partijen op 28 september 2015 hebben gevraagd om te worden gehoord en aldus kenbaar hebben gemaakt dat zij het niet eens zijn met de in de beschikking opgenomen grond, maar ter terechtzitting volharden in het middel zoals uiteengezet in het verzoekschrift door dit middel gedeeltelijk te herhalen, en zodoende geen opmerkingen plaatsen omtrent de beschikking van 14 september 2015, laat de Raad gelden dat de verzoekende partijen op die manier niet aannemelijk maken dat de beschikking onterecht werd genomen.

2.6. Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel kan niet worden vastgesteld.

Het middel is ongegrond.

3. Korte debatten.

De verzoekende partijen hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig november tweeduizend vijftien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET